

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 08/08**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 08.децембра 2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Седите, хвала.

Данас ћемо да наставимо главни претрес.

Да констатујемо ту је тужилац:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,**
- **окривљени Александар Медић,**
- **бранилац Жељко Фајфрић,**
- **присутан је и сведок Слободан Стојковић.**

Колико сам ја обавештена, јел ту сведок? Ту је, добро.

Веће у неизмењеном саставу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку саслуша

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваше име, име Вашег оца, годину рођења, Ваше пребивалиште и занимање.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Стојковић Слободан, име оца Станимир, занимање средња стручна спрема – алатничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Алатничар, металска струка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико година имате?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: 05.07.1965.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми још где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: У Шиду, 12. априла 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте у сродству овде са окривљеним, да ли сте у завади, ради се о Александру Медићу, поновљеном суђењу дакле Ви сте били на оном претходном суђењу сведок такође. Не?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвани сте као сведок, дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што Вам је познато, ништа не смете да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Хоћете да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Ви сте давали исказ у претходном поступку у коме се судило окривљенима Браниславу Медићу, Слободану Медићу, сада смо у прилици да поново судимо, Пери Петрашевићу, сада смо у прилици да поново судимо Александру Медићу. Ви сте тамо сведочили о томе шта сте радили у овој јединици «Шкорпиони» и како је дошло до тога да снимите касету коју сте тада гледали овде и коју ћемо ми данас да погледамо. Хоћете да ми кажете да ли остајете при исказима које сте дали пред истражним судијом и овде на главном претресу на ранијем суђењу и да нам укратко испричате шта се дешавало тада у јединици «Шкорпиони», шта сте Ви радили, како је дошло до сачињавања овог снимка? Да ли остајете при ономе што сте рекли.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сада да нам укратко испричате шта је то било у «Шкорпионима», откуд Ви тамо и како је дошло до тога да снимате овога дана и шта сте то снимили?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Хоћете из почетка све да причам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али онако у неким краћим цртама, не баш потпуно детаљно.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим то како сте Ви ступили у ту јединицу и тако.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако у најкраћим цртама.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па у најкраћим цртама ја сам радио у полицији неких 6-7 месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: У Товарнику у бившој Републици Српској Крајини и тада сам радио са Вученовић Браниславом који, ја и он смо заједно радили у полицији и по позиву Медић Слободана смо прешли у обезбеђење Нафтне индустрије Крајине 1992. негде у петом месецу, не знам тачно датум, али тако половица петог месеца прешли смо у обезбеђење Нафтне индустрије Крајине и у току, у почетку сам био возач и радио сам на централи где сам радио везу. Касније сам прешао да радим као шеф извиђача. Радио сам као шеф извиђача до 1994.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеф значи командир, командант, шта?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Командир, командир извиђача. Радио сам то, тај посао сам обављао до 1994. негде трећи, четвртм месецу, не могу сад тачно да се сетим, углавном до тад смо још били, звали смо се обезбеђење Нафтне индустрије Крајина. Е тада кад сам ја прешао на друго радно место ја сам тада прешао на шефа кухиње и овај заменика референта набаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био разлог да пређете у кухињу?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Разлог је био због новца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је већа плата или шта?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па била ми је, на претходном ми је била мала плата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На томе командир извиђача?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде у кухињи?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Била ми је већа плата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте и плату и радни стаж?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам нисте рекли да сте радили у том обезбеђењу за плату и са радним стажом, јел?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Како нисам рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула, добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја колико се сећам ја сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад, данас?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нисам Вас разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас сте то рекли?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па сад ево кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта је било у кухињи?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не знам како мислите шта је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте радили и то?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па био сам шеф кухиње, водио сам бригу о томе да потребе, намирнице и све да буде сваког дана, да буде

количински за војску која је била на стању. То ми је био посао и да идем да набављам, по потреби да идем по храну и да је донашам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: То ми је био посао и не знам шта да Вам кажем даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да снимате камером ове догађаје?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ишли смо на терене. Ишли смо на, видите, на три терена смо ишли, прво смо ишли у Велику Кладушу, па смо ишли у Жељаву и онда смо ишли на Трескавицу. Сва три пута сам ја ишао, ишла је и хладњача са нама с којом смо носили нашу храну с нама. Ја сам имао задатак да делим храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, а камеру?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А камера?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па сад ћемо доћи до камере. Кад смо били на Трескавици ја сам исти посао обављао али шта се десило, ишао је камерман који је био задужен за то, али он се разболео, шта се десило тачно, углавном је он враћен био у Ђелетовце. Ја сам чуо да се он разболео и да је враћен у Ђелетовце и тада кад је он враћен камера је тамо стајала, шта ја знам колико, пет – шест дана, десет, не знам ни ја, сад не могу да се сетим тачно али знам да је Боца звао мене и рекао «ево ти камера» и да снимам шта буде требало да се снимим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што баш Вас?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Могу само по претпоставци, зато што нисам ништа радио, зато што сам тамо седео нон-стоп и имао сам, сунчао сам се био, па сам, па ме био послао да морам ићи ратовати и тако, зато што сам био лежао и сунчао се тамо на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај који је претходно снимао камером, шта је он радио осим снимања?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па не знам. Само је, колико ја знам, он је само снимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Он није имао никаквог другог посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је отприлике он Вама дао камеру у односу на овај догађај о коме расправљамо овде? Дан, два, три?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па негде дан или два, не могу сад тачно да се сетим, тако отприлике, не могу сад тачно да се сетим, али углавном ми је дао камеру да идем да снимам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је упутио у то како се рукује камером?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да је био то Опачић Ђуро, ја мислим да се он тако зове, Чоке, да ми је он рекао како, шта и онда сам ја снимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта сте Ви све снимили осим овога?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па знам колико се ја сећам да сам ишао снимао сам на положају сам нешто снимао, био сам и код суседних сам био где су ми објашњавали нека брда, сад не могу тачно да се сетим, али тако по мом сећању је остало, то ми је остало да сам ишао то да снимао, још сам снимао тамо и викендице, тамо где смо били и мислим да сам био у Трnavу, да сам и тамо нешто снимао. То колико се ја сећам толико, и знам да сам снимао, био сам на Палама, мислим да сам снимао нешто, да смо ишли на пијацу, не знам сад тачно, али мислим да смо ишли на пијацу нешто и знам да сам снимао да смо били на Јахорини да сам снимао, да се пекло јагње, шта је било сад не могу тачно да кажем, али мислим да је тако нешто да сам снимао и испред хотел «Шатора» да сам снимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте снимали по свом нахођењу или увек по некој наредби?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па тај део сам, овај, по свом нахођењу снимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте снимали по наредби?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: По наредби сам снимао стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још нешто?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ово све друго је снимано онако, иди снимај да има за успомену. Значи могао сам кад сам хтео да узмем камеру и да одем да се пријавим идем снимати тамо и тамо, није било спорно уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је ова наредба била различита?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па била је различита по мени и по мом сећању била је различита зато што је, дошли су по мене и да ме позвао командант Боца, е по томе је различита зато што сам био стриктно позван да дођем и дало ми се наређење да идем да снимим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде нам онда испричајте од кад су Вас позвали шта се дешавало.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па то се дешавало негде око, од 7 до 8 сати ујутру. Ја сам спавао, дошао је човек и пробудио ме, био је рекао да узмем камеру и да ме Боца зове да дођем са камером. Ја сам устао, обукао се на брзину и дошао сам са камером код команде. Боца је стајао испред команде, ја сам кад сам дошао, он је рекао, ја кажем шта треба, он каже иди снимим то. Ја сам заустио нешто да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које то?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како каже то?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Иди снимим то, е буквално га цитирам шта ми је рекао «иди снимим то». У принципу да снимао шта се буде дешавало по мом како сам ја то схватио. И ништа ми друго није рекао, ја сам заустио нешто да кажем, немој ништа да питаш. Ја сам завршио своје шта сам ја имао. И онда сам у том моменту колико се сећам, знам да сам неких 20 – 30 секунди можда и до минут, не могу сад да се сетим, да сам ја снимао ту где је код команде, тај камион је стајао поред команде и ја сам снимао и у том моменту

сам снимиио не знам сад тачно колико дуго, али углавном знам да сам снимиио у том моменту и онда сам угасиио камеру и сео сам у камион и кад смо кренули пошто је поред мене седео Зекан Бранислав Медић он је био возач, још је неко седео, ја сам седео на ономе делу где је био мотор, знам да сам седео на том делу, «150-ка» - «110-ка» сад не могу тачно да се сетим кад будем видео снимак видећу тачно које је возило било, не могу да се сетим тачно, али мислим да је «110-ка» ТАМ-110, и кад смо кренули ја сам питао шта се дешава, шта је сад ово, шта се дешава и мени је Зекан рекао да ће највероватније бити стрељани и да ја треба то да снимим. Ја у први мах њему нисам ни веровао шта он прича јер мало ми је било то несхватљиво тако на брзину ајде, ајде и нико ништа није рекао, бар ја нисам чуо, е сад шта се дешавало док ја нисам дошао ја не знам. Углавном ја сам чуо у путу до места где смо ишли шта ће се дешавати и кад смо дошли тамо изашли смо напоље, ја сам и даље снимао, углавном батерија је била испразнила се, ја сам приметио да се испразнила батерија, а друге нисам имао, и морао сам рећи Бранету Зекану да иде наново по батерију, да иде назад у команду где сам ја спавао у камиону да иде узети батерију и он је отишао по батерију, ја сам снимао и даље док он није дошао, променио сам батерију и онда смо кренули на стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас да се сад концентришете да нам кажете шта је ко радио, ко је ту био и тако даље, значи ко је био ту у камиону, ко је био тамо кад сте сишли и пришли команданту.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Чекајте нисам Вас разумео, у путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био ту кад сте, да се концентришете на то и у путу и пре пута и тамо кад сте сишли шта су радили други, ко је ту био још осим Вас?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па у путу, ја не могу сад тачно да се сетим само ко је седео поред мене, да ли је Момић или је Пера Петрашевић, то не могу никако, ја мислим да је Пера Петрашевић био назад у камиону кад смо путовали, док смо ишли у путу, био је Пера Петрашевић, Аца и Давидовић, да ли се сећам добро, не могу сад тачно да потврдим, али мислим да је тако било, јел тамо ми је био споран овај што је седео поред мене с десне стране, знам да је Зекан возио, није нико други могао возити само он. Кад смо дошли тамо изашли смо напоље, ја сам снимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ви сте изашли?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ви сте изашли?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Сви смо изашли, и ја сам изашао и сви, упалио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте прво Ви изашли па сте снимали ове друге како излазе или?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то нам онда кажите све, значи то ме интересује.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ми смо изашли вани, ја сам упалио камеру и они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ми, значи кад сте изашли Ви из кабине ко је још изашао?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Изашао је Зекан, изашао је, сад не могу тачно да потврдим, али мислим да је Момић био са мношћем напред и ови одостраг изашао је Аца, изашао је Пера и изашао је Давидовић и сви смо изашли вани и онда сам ја отишао мало даље од камиона и упалио сам камеру и почео сам да снимам, ди су заробљеници још били у камиону и онда је дошао једног тренутка, ја не сећам се ко је тачно наредио да они изађу напоље, е сад ту негде кад су они изашли напоље, не могу сад тачно да се сетим момента кад је мени показало у камери да је показало да батерија је готова и ја сам онда морао рећи Зекану да иде по нову батерију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта су радили ови други припадници, шта је радио Александар Медић, можете ли да се сетите?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не знам на шта мислите тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на то да ли је наређивао заробљеницима да изађу, да ли их је гурао?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па не могу то да потврдим, ја не знам тачно ко је наредио њима, знам да су сви викали колико се ја сећам, значи знам то тачно да су викали да изађу напоље, е сад ко је тачно наредио у том моменту не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је седео Александар Медић у камиону, јел сте Ви то видели?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад сте дошли, то када Вас је позвао командант и кад сте дошли с камером шта је ту било, ко је ту био све?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја кад сам дошао до команданта пошто је, како да Вам објасним, та је викендица овако стајала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако нам објасните, овај не показивањем него речима, значи дошао сам па је она била у лево, у десно од мене.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Викендица је гледала јужно, испред ње је био сто и неке шљиве и столице, а ми смо били, са западне стране је стајао камион иза, али са западне стране на ћошку иза је стајао, а командант је стајао ту испред и Чоке у моменту кад сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците његово име Тополовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опачић.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Опачић Ђура, и ја долазим, ја сам дошао и овај командант је рекао, мени је рекао шта треба да радим и кад ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је рекао?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Рекао је «иди то снимим».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ту поред њега?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Поред њега је био Опачић Ђуро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико други?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нико други није био, у том моменту, буквално ту где смо ми стајали, али од мене даље је стајао Медић Бранислав и

мислим да је стајао, како се зове, он је био исто возач, да ли је Милеуснић Ђуро, нисам сад сигуран али мислим други возач, њих двојица су Медић Бранислав и тај други они су возили, само су они возили возила нико други није што се тиче камиона није возио, ја мислим да је Милеуснић, нисам сигуран сто посто али мислим да је, можда сам погрешио у имену, знам да смо га звали Ђука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био Момић, Давидовић, Петрашевић, Медић Александар?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Е они, Перу Петрашевића и Момића и Давидовића сам видео под шљивом, у том моменту кад сам, док сам долазио видео сам да се они облаче, а ја сам кад сам долазио рекао сам где командант стоји и дошао сам до команданта и рекао ми је шта треба и ја сам тог момента кад ми је рекао шта је рекао, ја сам узео камеру и дошао сам до камиона где су они подигли цираду и ја сам ту снимео, почео сам да снимам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте видели у камиону?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Видео сам заробљенике који су лежали доле у камиону, на поду, нису седели већ су лежали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где је био Медић Александар?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја не знам где је он у том моменту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га видели тада?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Видео сам га кад смо излазили напоље кад смо дошли на лице места, тад сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Тад сам га први пут видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кад је та батерија се покварила.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испразнила, Ви сте рекли овом Браниславу да иде јел тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да. Рекао сам му да иде да донесе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили за то време док сте чекали Бранислава?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја сам снимао и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико траје батерија још, још неколико минута?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па трајала је дуго, можда да није радила, али не могу ја сад тачно ни да потврдим да можда да ли је она уопште и стала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не могу сад да кажем тачно да ја сад знам тачно да је она стала и да ја нисам снимао, ја знам да је она дуго од речи кад сам ја рекао да Бранислав иде по батерију другу од тог момента до колико сам ја снимао ја стварно не могу да потврдим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се одвијало ту онда са овим људима, с тим заробљеницима, како су они стајали?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Онда су они њих позвали да изађу вани, ставили су доле један као каналчић, није то ни каналчић то је нека узбрдица уз

то брдо како је било, не могу сад тачно да се сетим, али тако је некако било, ту су легли, потрбушке су сви легли, сви петорица-шесторица колико их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта раде ови ваши саборци који стоје ту, стоје, јел вичу, ходају, шта раде?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па причали су и коментарисали су и не могу сад тачно да се сетим свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Александар Медић шта ради?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па стајао је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се он нешто, био упадљивијег понашања или га нисте приметили?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па није био нешто упадљив, шта ја знам, ја сам више снимао, мало сам и њих снимао, али више сам снимао заробљенике колико се ја сећам, мало ако грешим погледаћемо снимак па ћемо се присетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел стајао Александар Медић у групи или се мало одвајао са стране, нешто радио по чему би га се посебно сетили?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па не знам по чему бих се посебно сетио. Знам да је Момић био опалио пар метака, знам да су нешто били испитивали, знам да је нешто било у питању око неких девојака, шта су ту коментарисали не могу тачно да сад, да речи, да кажем тачно речи које су биле, али мислим ја да ћемо ми то моћи разложити кад се пусти снимак да ја могу мало да се вратим у то време, јел не могу сад овако насуво, 12 - 13 године је прошло већ, значи да би ја тачно могао да, да, да ми помогне на неки начин да ја дођем до речи, да, да кажем тачно ко је шта коментарисао, шта је ко добацивао, шта је ко рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви можете да разазнате гласове и да разпознате који је чији глас на снимку?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да, без икаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без дилеме јел?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Без проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после толико година?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја сам од њих, ја сам с њима одрастао, нарочито са Ацом, са Зеканом и са Боцом, то су људи који смо живели 10 – 20 кућа једни од других, мало село било, неких 60-70 кућа, значи тачно смо знали како се ко зове и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта је било са овим заробљеницима који ту леже и са осталим припадницима јединице који стоје, шта се даље одвијало?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Колико се ја сећам долази Вук, сад не знам тачно у којем моменту, али углавном он долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он беше зове?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: А јој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуков Александар?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Вуков Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је он дошао?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па он је дошао са линије, још са ја мислим двојцом или тројцом, сад нисам сигуран, али мислим да је са двојцом дошао. Дошао је тамо где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то двојица или тројица?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Е не знам како се они зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Мислим да је један по надимку мислим да је Ђоле Шиптар, е сад мислим да је тако, ја те људе нисам познавао по имену и презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Али знам, мислим да се звао један Ђоле Шиптар, да су га тако звали, а нисам их познавао, Вука сам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Јер је он био заменик команданта, како нећу познавати заменика команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: И он је дошао, разговарао је с Пером, шта је он разговарао с Пером ја не знам, ја мислим да сам ја врло кратко био снимком на њему кад је он дошао, по мом сећању, како се ја сећам, како је он долазио и како ја се нисам могао у први мах ни сетити како је он дошао, нисам се ни могао сетити да је он уопште био тамо, углавном кад сам видео снимак онда сам видео да је он дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да је дошао на лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушам Вас.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: И кад је он дошао он је нешто разговарао с Пером и кад је завршио причу, колико се ја сећам он је отишао назад на линију, а ова двојица што су дошла с њим они су остали, они су остали са нама, ја мислим да је тако било, да су ова двојица остала са нама и онда кад је Вук отишао онда су подигли заробљенике и кренуло се на стрељање. Кад се кренуло на стрељање онда сам стварно видео да ту нема шале да ће то стварно бити стрељање и кад смо дошли до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему сте то видели? Јел неко рекао да идемо сад да завршимо?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па није нико ништа рекао, али то је био мој закључак да ће се то десити, јер нисам веровао шта ми је Зекан рекао у камиону било ми је то мало несхватљиво тако на препад неког да ухватиш да идеш убити, не да смо ухватили, ми нисмо њих ни хватали, нисмо ни заробили, нисмо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одакле онда ти људи ту?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ја не знам како су дошли, то би најбоље могао Медић Бранислав да објасни одакле су они дошли. Ја нисам, ја сам њега питао и у камиону одакле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а сад ми кажите по чему сте Ви закључили да сте кренули на стрељање? Шта је рекао ко од тих људи?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па закључио сам тог момента кад је мени Зекан рекао у камиону да иду на стрељање, ја њима нисам веровао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ту?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја сам мислио да он се мало прави важан и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ту на том месту по чему сте закључили да крећете баш у тај?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ал ту на месту, кад смо кренули видим да је било озбиљно, да више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па сви су се ућутали некако, како то да објасним, некако није она била атмосфера дотад док су они лежали у, овај, оном каналчићу. Потпуно се, овај, била променила ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док су лежали у каналчићу како је било јел ту било те приче?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па било је приче али није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те девојке, мислим што кажете.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Није било, овај, није било назнака да ће они бити стрељани, по мени бар моје виђење је такво било, можда ја грешим, не знам, али моје виђење је било кад смо ми кренули и кад је почело да се скреће у ту ливадицу е онда је већ другачија ситуација почела да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је наредио да кренете?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја не могу тачно да се сетим али мислим да су углас сви викали да се крене, да се дигну и да се крене, тако је мени остало, а сад да ли се ја сећам добро или не, али може се на снимку лепо видети тачно ко је, ко је рекао да се крене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел кренуо тада и Александар Медић?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел викао он да се крене?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не могу то тачно да сад потврдим, не сећам се да је викао, можда јесте, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је показао правац у ком да се крене? Јел ишао неко напред?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ја сам закључио касније ко би могао да покаже после стрељања и тог свега могао сам да закључим ко је навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тад јел ишао неко напред?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Тад колико се ја сећам ишао је Пера Петрашевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и где сте Ви ишли напред или са стране?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја сам прво ишао, ја сам прво кад су кренули остао назад, али сам онда морао да трчим напред, трчао сам напред кроз цестом пошто је то био асфалтни пут ту, ја сам трчао напред кроз пошто ја нисам знао куда ће они и онда су одједанпут скренули лево, нисам ја знао ни да ће лево ни да ће десно, углавном, да ка овим путем како се ишло

лево како сад ја показујем, а ја како сам био окренут према њима и како сам снимао онда су скренули десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ишли у неком распореду у некој врсти?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па заробљеници су ишли један за другим, а они су ишли поред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са стране?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Са стране, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате распоред?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате распоред?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па не знам сад тачно где је ко био у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се где је био Медић Александар?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Али можемо то утврдити, ја мислим да на снимку има лепо где је ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите то сте лепо снимили?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па добро сад то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се види све мислим?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Можда Вама звучи ја, како сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам да ли сте снимили лепо тако да се види све, то питам?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ја мислим да јесам снимео сад можда грешим али године су учиниле своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кад су скренули лево односно десно?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Овај, кад су скренули у то пољанче ту се онда почело јако брзо дешавати чим су дошли до, шта ја знам, неких 20-ак метара у ту пољану, где су са десне стране биле две или три викендице, ја сад не могу тачно да се сетим али за две сам сигуран да је било викендице, оне су остале мало са десне стране више западно, а они су како су јужно скренули тачно негде па нису дошли ни до пола те пољане, како је то било брдо, па је ту тачно пољана тако остала и они су дошли негде до половине и одмах је почело стрељање, тако да сам ја остао запањен, нисам се надао да ће тако, како да објасним то, брзо је се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер су претходно поставили те заробљенике и они се сами поставили ови припадници у неки ред или не, у неки ред за стрељање?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па колико се ја сећам у првом моменту није било тако, колико се ја сећам, у првом моменту је било како би ја то објаснио, не знам ни како би то објаснио, углавном је Пера тог првог одвојио и почео да пуца, е сад после тога су онда ове друге задржавали, двојицу оставили, сад не знам тачно како је ишао ту редослед, углавном су двојицу оставили да не буду у првом моменту стрељани, а ову четворицу су стрељали, е сад кад је прво почело првог који је убијен, онда су ишли као у неком редоследу, овај је други морао да чека да би био стрељан, тако сам ја то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте видели ко је пуцао?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: У првом моменту сам видео ко је пуцао, значи у првом делу, том првом делу је прво пуцао Пера, па мислим да је Медић Бранислав пуцао, е сад даље ове нисам могао, нисам могао да видим ко све пуца јер је било неизводљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Медић Александар јел он био ту у близини и ту поред са осталима кад се пуцало?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја колико се сећам да је он ту био, али сад не знам тачно у којем је он делу стајао, да ли је био напред, да ли је био назад, ја стварно не знам, да ли има на снимку можемо видети где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се све то завршило?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су ови људи убијени?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ова прва четворица? Ова прва четворица кад су убијени, ова двојица што су остали живи њих су одвезали и онда су они пренели у ту викендицу ову четворицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: И кад су пренели ову четворицу они су у ту викендицу како су унели тог задњег човека, како су га увели тако су и убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јел међу тима који су убили био и Медић Александар или не, јел он прилазио ту у викендици или вратима викендице, прозору?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ја не могу сад да се сетим, ту јесте био, а да ли је он прилазио вратима или прозору, ја сад не могу тачно да кажем да ли јесте или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви улазили у викендицу да снимате?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја сам из вана колико се ја сећам да сам све снимао из вана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим кроз врата, јел?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па разумео сам питање. Из вана сам, све сам снимао из вана, нисам улазио, колико се ја сећам, унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и онда кад је завршено стрељање?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Кад је завршено стрељање ми смо с тог места отишли, вратили се назад где смо и боравили, кад смо се тамо вратили видео сам да је Пера био с командантом и нешто причао, чим смо дошли, чим смо изашли из камиона, значи командант је био ту стајао и Пера је дошао и нешто су разговарали, ја сам отишао у камион да оставим камеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин сте седели приликом враћања?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Где сам седео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У камиону, да?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Исто сам седео где сам и седео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Александар?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да је он назад опет седео у камиону назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко негодовао, јел се неко бунио или да ли се можда дистанцирао од тог догађаја?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Колико ја знам нико ништа није причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао зашто смо убили ове људе на крају?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нико ништа није коментарисао, само знам кад смо дошли у команду кад смо дошли и кад сам ја отишао био оставио камеру, дошао сам да попијемо кафу испред команде где је ту испод те шљиве где је била и тај стол где је било хладовина, ту смо сели да попијемо кафу, ту смо седели сви ми који смо учествовали у том делу од снимања, стрељања, и свега, ту смо ми седели, седео је и командант и добили смо кафу да попијемо, е онда се почело, повела, сви су ћутали, видео сам да није добро, али, овај, у том моменту сам видео неке људе који нису могли да принесу шољицу кафе као ни ја исто, све ми се тресло на мени, јер последица је, реакција је вероватно требало мало да прође времена да би, да би то све дошло до мозга од тог рата и свега, то је мој закључак, али, овај, док су ћутали онда су почели, ја мислим да је Момић почео да зафркава Ацу зато што није пуцао, а ја кад је било стрељање нисам видео да ли је он пуцао или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се пре тог пуцања Медић Александар разликовао у понашању од осталих, онако да је изгледао као да је случајно ту пошао, онако да ту пође, стоји?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па не зна, нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да му је чудно шта се ту дешава?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да сам ја, да сам ја водио евиденцију о њему вероватно би ја знао, али да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само питам да ли вам је он, јел изгледао он другачије онако од других, јел изгледао као да не зна шта ће се десити, оно кад кажете ја сам мислио да је све готово, и да ће бити стрељање?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па не знам ја, по мени, по мени су у неком моменту били равнодушни, а у једном моменту и нису, е сад то је јако тешко проценити тај моменат, јер ја сам требао онда процењивати, овај, шта ће се дешавати и како ће бити и како они реагују на то све. Мој је био циљ да, ја сам морао да снимам, па како год да буде, ја сам морао снимити, јер мени је био проблем што ја нисам у том моменту, нисам процењивао људе како се ко понаша, како ће, мислим то је по мени било неизводљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте снимали још некад раније заробљенике?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било заробљеника?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су некада убијени или размењени?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нису, колико ја знам били су ухваћени из, јој како се зове место, мислим да је Привлака, Привлака и један из Немаца који је, пошто су Немци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само питам да ли су били убијени или размењени?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не, они су били предани Корпусу Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било ту можда неког затвора код вас или разговора да се формира неки затвор за заробљенике?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Где мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ту код тих викендица.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми Ви сте прошли пут приликом испитивања на претходном претресу рекли да тада када сте дошли, када вас је позвао командант, да су ту били сви, па међу њима и Медић Александар.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ја се сад не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажете Медић Александар јесте био је, ја сам њега заборавио, ту набрајате био Медић, не знам Момић, Петрашевић, Давидовић, а кажете био је и он, ја сам, њега сам заборавио.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Могуће да је био и он, ако сам тако рекао нема ту шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете стајали су у ђумле, како другачије да кажем, сви смо стајали.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ту где сам ја стајао ту није он стајао, ту где сам ја стајао, он је само могао да стоји тамо испод шљивице оне, да су се још облачили, спремали и узимали оружје, јер је немогуће било, јер ја, само смо нас тројица стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јел било неке команде? Прошли пут кажете «ајде доста приче, ајмо да се изврши задатак».

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад су сви кренули или не?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: То је било кад сам ја, то је кад сам ја узео камеру и кад сам почео снимати, кад сам ја почео снимати ја сам чуо да командант виче «ајде брже шта се чека, ајде брже», тако сам чуо да је викао на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био тад?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Александар.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па вероватно је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био он у камиону кад Ви снимате то, те заробљенике тад?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Он није био до камиона, био је само, овај, Милеуснић Ђуро и овај Зекан и ја и Чоке смо били до камиона, а онда кад је командант почео да виче Зекан је већ упалио камион, ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ја питам где је Медић Александар, а не Зекан.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па Медић Александар могуће да је био под шљивом кад је командант викао «ајде шта се чека, ајде брже».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је заједно са осталима ушао у камион?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми да ли су ти људи који су тада ишли на извршење тог задатка били у неком, имали неко посебно својство у јединици?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Они су били обезбеђење команданта као телохранитељи, буквално су то и обављали, то им је посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то све били?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: То је био Медић Александар, Момић, Давидовић и Пера Петрашевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био међу њима неко главни или су сви били у истом рангу?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Они су били сви у истом рангу. Њима је био главни командант јер они су стално где је командант ишао ту су и они ишли, командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А приликом извршења овог задатка или неких ранијих задатака када извршава обезбеђење јел имао неко као главни међу њима или су сви били увек равноправни?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Они нису, колико ја знам они су били увек, па нисам ја с њима ни проводио време додуше, али колико ја знам и из мог сећања они су били равноправни сви, е сад ко је ту добио задатак то смо закључили касније, ко је био тачно обавештен шта треба да се уради, овај, и вероватно где, ја не знам, али вероватно је тако било има ко је знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да нису знали сви?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па постоји могућност, јел ја видим по себи да ја нисам знао шта ће, ја сам морао у камиону да питам шта ће бити, нисам имао потребе да измишљам, ја бих рекао одмах знао сам, биће стрељани, шта да му ја радим, ја изменити не могу то, значи тако се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови што су дошли са Вуком то ми нисте рекли јел пуцао неко од њих?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ја нисам сигуран, али мислим да постоји, али по мом сећању али нисам сто посто сигуран, ја мислим да јесте овај Ђоле Шиптар нешто, али не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је била прилика да ти што су дошли са Вуком сазнају шта ће да се деси, да ће да буде стрељање и да треба да пуцају, ако кажете да нису сви били у прилици да су могли да пођу, а да не знају шта ће бити са заробљеницима, кад је била та прилика да управо ови који су дошли касније сазнају?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па не знам да ли је у том путу и кад су дошли да ли је била прилика да им је неко рекао шта ће се дешавати, ја то не могу знати, али постоји могућност да су могли да знају, да им је неко рекао «еј стрељаћемо сачекај можете и ви ако хоћете», то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад су дошли са овим Александром?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да, да постоји могућност да је тако било, али ја не могу да то кажем е ја сам чуо, да сам ја сад то чуо ја бих рекао чуо сам, тако се десило и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чему знате да Медић Александар није пуцао осим?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ја не знам да он није пуцао кад смо тамо били на лицу места, ја сам колико сам видео под шљивом смо видели кад

су почели, ја нисам имао појма да он није пуцао, јер ја то нисам могао да видим, ја јесам снимео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас за ово што сте рекли да кад је чистио пушку и то?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте нешто кад је чистио пушку?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да, па хтео сам да објасним прво оно тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, изволите.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Овај, углавном ја нисам видео да ли је он тамо пуцао или није, али кад смо ми дошли, кад смо пили кафу почео је, ја мислим да је Момић почео да каже «е кум ти баш и није неки», а знам да је командант питао је, да ли могу тако да кажем, мало је, «јел скинуо њуфер мој кум» и онда кад смо ми седели и пили кафу, овај, он је овај Момић је коментарисао да кум није пуцао, мислим Аца је кум од Боце, они су кумови, и он је коментарисао да он, ја оно сам гледао, ајде откуд знам можда човек и није пуцао, не знам, углавном је Аца тог момента, пошто он не пије кафу, он тог момента је почео да чисти пушку, зашто је он узео да чисти пушку ја не знам, углавном сам ја седео, како сам ја седео, он је седео насупрот мене и овако је држао пушку и хтео је да гурне ону шипку са намашћених, да гурне у цев и колико су му се тресле руке није могао да убаци, ја сам ухватио за шипку и кад је он, овај почео да прича како он није пуцао, ја видим Ацина пушка није пуцана, али ја нисам њима оно, откуд знам, можда се зафркавају, можда ко ће их знати шта причају у том моменту и ја сам тако закључио да он није пуцао. Ја не могу ни дан данас да потврдим да ли он јесте пуцао или није, немам појма, али сам по томе видео кад су сви потврдили да Аца није пуцао, јел они су стајали поред њега, сви су стајали у том неком реду при стрељању, ја сам снимео добар део тога, зашто то на снимку нема, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта нема, кажете како сви стоје у реду?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па како да објасним, да ли је неко корак – два био напред, да ли је био неко назад, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И међу њима стоји Аца и овај што је дошао са Вуков Александром, сви?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ја мислим да јесте тако у неком смислу, како да објасним то сад, како су они стајали, како, јер је било заробљеника који нису дошли на стрељање они су, једни су остали мало позади, а једни су мало искорачили напред, сад колико се ја сећам тог свега, мислим да ми је тако сећање остало, да је тако се десило, ал су била и та двојица што су, што су дошла с Вуком и они су били ту у том делу са заробљеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али јел био и Аца или није био?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Јесте, био је и он ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том реду да тако кажем.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па сад не могу тачно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда корак-два јел?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Али ту је био и он, није остао негде даље, шта ја знам како да објасним, да је остао сад на пример на оном путу, није остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мало иза, на ливади?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па постоји могућност да јесте, постоји могућност, ја не могу тачно сад да тврдим да ли је био овамо или је био тамо, значи морао би тачно њега пратити да ја видим где је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да, него питам.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: А на мене су оставили утисак ова прва двојица тако да сам ја у првом маху занемарио ове остале, али ја мислим да ја јесам снимео и ове остале, јер први који су привукли пажњу то је био Пера Петрашевић и био Медић Бранислав, њих двојица су привукли пажњу и ја мислим да снимак се своди на њих двојицу по мени, сад можда ја грешим али колико се ја сећам мислим да су њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то кажете да је била неке интервенције на снимку?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па колико сам ја, по мом сећању, ја мислим да јесте било, по мом сећању, сад не мора бити сто посто, али један део гарантујем милион посто да је био скидан зато што сам ја с неким људима водио неке разговоре и после суђења овде кад сам био овде на главном претресу, разговарали смо о том делу зашто се дала та касета, који је био добар друг са Косановић Душком и дан данас су остали добри, нисам ни ја остао да кажем оно да ја последице имам, правих последица, како се то каже у нашем народу имаш етикету, то је сад то код нас остало тако, и последице иду са мојим животом, али шта ћу, нема ми друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву етикету?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па етикету тако ето тих неких излета као што они кажу убијања и тако тога, ко је кога запало, шта је запало, тако се десило, а ја то нисам крив, шта да ја радим, вратити не могу време уназад, а шта се десило, десило се, не могу рећи да се није десило кад се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако ми кажете да Александар Медић не знате да ли је пуцао и да постоји могућност да није пуцао и да се по томе издвајао од свих других, јер се он током тог боравка ту, значи од изласка камиона па до пуцања разликовао по свом понашању од других, изгледао као?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па јесте се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Јесте се разликовао јер је он био од свих њих најплашљивији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па једноставно он овако се, волео се правити мало овако важан и дувати се, али није био оно што се представљао по мени, то је моје виђење, можда ја грешим, можда Ви сагледавате то другачије, кад Ви видите снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро питамо Вас?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ја кажем како ја видим њега и знам да сам ишао с њиме били смо у једној акцији заједно, тек је био почетак рата,

почињао је рат код нас и ишли смо заједно са Војском Југославије и Аца је стално падао, где год смо ишли само пада, ја сам га звао падавичар, једно годину дана сам га звао падавичар, значи није био у стању да, да иде у борбу и да ратује, али овако се волео мало, овај, док је ишао с командантом вероватно га и он подигао у том смислу да, да како би то рекао, коју реч да употребим, да не употребим ону најгрубљу, правио се важан у том смислу кад су ишли с њиме у ципу и мало се вероватно је то имало свог трага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он то био у посебном односу са командантом, то што су кумови, па обезбеђење?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па нисам ја баш приметио у јединици да су они имали посебно нешто, али мислим да га је све то укупно кад смо дошли назад ја мислим да га је то спасило што су кумови, јер не верујем да би прошао без неке казне или то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто да прође без казне?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па зато што, овај, колико се ја сећам они су сви рекли да Аца није пуцао, а за такву ствар кад не извршиш наређење ја знам да је командант био, ја сам се сунчао па сам могао ићи погинути, можемо само ићи ратовати, зашто сам морао ићи ратовати, могао сам бити код мог камиона и седети и боли ме уво, али ме отерао морао сам ићи у рат, могао сам погинути због сунчања, коме пита шта, казнио ме и мене и мог шефа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био значи строг командант?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па у принципу није био тако строг што се тиче, није био, не могу рећи да није био човек, али знао је да прогледа нешто што није толико битно, умео је, неком јесте, неком није, како коме, али мене је тог момента био казнио зато што сам се сунчао морао сам ићи у рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел се дешавало да ти некад да задатак, а да ти не знаш уопште који задатак, само тако тек идеш?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па нисам ја добијао такав задатак, зато што сам ја био, овај, при дељењу хране, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овако другима мислим јел могло да се деси или обезбеђењу тако да иду негде и да немају појма где иду и шта ће да се ради?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па колико ја знам сви који су, па у принципу ко води групу мора знати шта се дешава, он, пази не може ићи група на дивље да нико не зна ништа шта ће се дешавати, пази то је апсурд, онда испадне да смо сви ми будале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али тој групи?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: У овој групи што смо ми ишли Пера Петрашевић је знао сигурно, тачно је по мени, ја не могу то да тврдим тачно да је, ја сам видео по каснијем понашању, јер чим смо дошли Пера Петрашевић је ишао до команданта чим смо изашли из камиона, док сам ја ишао с камером до камиона, Пера Петрашевић је давао команданту извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел би послао командант свог кума, а да кум нема појма шта ће да се деси?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не могу да тврдим, да сам ја био тог момента ту ја би рекао да је Аца тачно знао шта ће да се ради и шта ће да се деси, да ја то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте чули?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да сам чуо, е сад овако ја не могу да тврдим да ли је и Аца знао да ли су знали и други, да ли су у путу сазнали или нису сазнали, ја не могу то да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кад сте онда Ви ту камеру, јер сте рекли команданту ја сам снимео, то траје не знам колико минута и тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не, то ја нисам уопште говорио. Ја само знам да ме је командант док смо седели тамо и пили кафу знам да је јел си успео да снимиш, ја сам рекао да јесам, толико је било око тога, али је више било, више је било око Аце су водили полемику, о њему су више водили полемику како, како да кажем како су рекли они, рекли су «није имао муда да пуца», е тако су коментарисали и нон-стоп на њега наваљивали што није пуцао, он је сагнуо главу и ћутао је. Ја нисам видео тамо на ливади да ли је он пуцао или није пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо већ за пуцање, овај разјаснили, а Ви сте прошли пут на суђењу рекли да са заробљеницима док леже води разговор и Аца, јел се тог сећате?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Сећам се да, да је Аца започео причу око, са девојкама да није он, јесте, и знам да се прикључио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта са девојкама?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта с девојкама?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли се сећате?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па колико се ја сећам, сећам се тог дела да је Аца, ја мислим, нисам сигуран сто посто, по сећању идем, да је Аца рекао «нисам због тебе прцао».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због кога?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па због оног тамо неког, не знам ни ја којег ми је рекао, тако мислим да сам запамтио тај детаљ тако, сад да ли је тако пустићемо снимак па ћу се ја подсетити тачно шта је било, шта је ко рекао, знам да се ту прикључио у том моменту још неко је добацивао, моје сећање иде на тај део да је још неко тачно, тачно речи да кажем које је он, шта је рекао, не могу да се сетим сада тачно шта је ишло, али је било око прцања је било приче и мислим да је још неко коментарисао уз њега да је још неко коментарисао али не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оне коментаре, јел има неких коментара онако који прате догађај, јел Ви дајете неке своје коментаре који прате догађај, мислим чућемо па ћемо да се подсетимо, него питам јел Ви нешто коментаришете, јел се чује можда и Ваш глас на снимку?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ја мислим да се чује мој глас, по мом сећању, колико се ја сећам, знам да сам рекао да је камера ошла батерија и

колико се ја сећам мислим да је у питању да сам рекао пошто нисам знао, мене је копало одакле су, и мислим да сам ја ту коме сам рекао не могу да се сад сетим, неком сам рекао да их пита одакле су да то снимим, е сад да ли сам ја то снимио или нисам ја сад не могу да се сетим, али знам да сам водио полемику око тога јер нисам веровао што су рекли, пошто је мени Зекан рекао да су они из Сребренице, како су они могли бити из Сребренице овамо где смо ми где је Сребреница, то мени није било јасно, и углавном сам ја хтео да чујем одакле су ти људи и ја не могу сад тачно да се сетим, знам да сам неком рекао да, чује се вероватно мој глас да сам рекао да пита одакле си.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имам само још нешто да Вас питам, да, да чућемо, овај имам само још да Вас питам у вези тог разговора ту када леже заробљеници пре него што кренете ка викендици, јел било ту неких прича ко је колико стар или шта ће да буде са њима, јер су се они интересовали, јел неко рекао пустићемо, убићемо и тако даље, и тај разговор то о девојкама јел то изгледало ко претња или као шала?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ја не могу сад тачно да се сетим пошто, то је врло интересантна ствар јер ја кад сам био у УБПОК-у сам гледао део снимка само, нисам могао да се сетим да ли је Вук дошао. Кад сам био код истражног господина Дилпарића гледао сам на неком лап-топу нас смо, сви смо, ови адвокати су стајали, ја, није било тона, колико се ја сећам господин Фајфрић је био, а нека потврде да ли ја не говорим истину, али имате видео запис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нисам могао тачно да се сетим свих речи како је ишла која реч. Ја сам ишао по мом сећању. Пустимо снимак ја ћу разложити све, морам мало да се, нисам имао прилику да видим уопште снимак нисам гледао, зашто се то тако десило, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте гледали снимак?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Али се десило тако. Ја сам, мислим да сам други дан на главном испитивању кад сам ја био други дан, мислим да сам гледао снимак, тад сам гледао комплет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте све видели?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Тад сам видео све, али не могу да се сетим речи и детаља, свега тачно, а сад ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам само за тон знате, јел тад било то, та шала претећа или охрабрујућа или једноставно шала или тек онако да се убије време?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па не могу сад да се сетим, па могуће и да се убије време и да је шала, а можда је и претња, ја сад не могу тачно да проценим ипак је прошло, дуго је време прошло да бих ја сад тачно проценио, да је то после пар дана било ја би тачно знао рећи е тако и тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате још нешто да додате?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли чланови већа имају питања? Не. Тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих молио да се сведок изјасни да му се предочи са претреса од 23.02.2006. када је он саслушаван па на страни 41. сведок је навео експлицитно питање окривљеног Александра Медића једном од заробљеника пише тамо да је казао Медић «јеси ли прцао» и потом сведок каже да је Медић одговорио, да је заробљеник Медићу одговорио да није, а да је онда Медић казао «и нећеш» исто експлицитно се наводе те речи, а сада то не помиње, сад представља мало другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате тога?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Могу да одговорим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате тога?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Сећам се ја тачно шта сам рекао, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу, хоћете да Вам прочитам?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Знам ја тачно шта сам рекао, знам да сам рекао «јеси прцо, ниси и нећеш» да сам тако рекао. Ја стојим да сам тако рекао, то је био други дан ја мислим на.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Први дан 23., 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није важно да ли је први или други, важно је ово.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Јако је битно то који сам дан рекао, јако је битно, бар по мени, можда ја грешим, ви сте ту па ћете ви то најбоље разумети, по мени до тада ја снимак нисам гледао, нисам га одгледао, нисам речи, а по мом сећању мени је остало, ја не спорим то што је господин рекао, уопште то не спорим, ја сам то рекао, ја знам тачно шта сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде сад оно објашњавање дајте.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ето објаснио сам Вам, да не могу да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то важно први или други дан?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па јако је важан први или други дан, ја сам по мом сећању рекао шта се ту десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Како ја могу тачно по речима, ја сам то касније схватио, али мени није јасно било да нико од вас ту није реаговао у том моменту ако то можда није на снимку тако, ако човек стварно то није рекао, то није у реду, зашто од вас нико није реаговао на то да сам ја додао можда неку реч, ја не знам. Пустићемо снимак па ћемо га видети.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нико Вас не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи првога дана Ви се нисте добро сећали, а другога дана сте се добро сећали.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Али, пазите нисте ме добро разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам, па зато Вас и питам.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Другог дана сам ја добио снимак да гледам, ја сам први дан не знам ко је негде је седео тамо, не знам како се зове, бркове је носио, неки адвокат, ја сам почео да објашњавам пуштен је био

снимак, ја сам био почео да објашњавам снимак значи заустави се, пусти ми се шта ја знам минут – два не сећам се сад тачно, па били сте, Ви само нисте били, овај, ја сам почео да објашњавам сваки део, значи сваки детаљ, сваку реч сам објашњавао, ја сам почео то и тај адвокат се дигао и ту су они неку расправку, ја сад не знам тачно о чему је ту била расправка, углавном је мени прекинуто, тај дан је прекинуто да би се ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, то све што Ви сада причате то све овде пише тј. има и снимљено.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па јасно је то мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то шта се дешавало ко је с ким разговарао и тако даље, како је интервенисао ко од бранилаца ми то овде видимо.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Е тако, јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада Ви нама дајете одговор на тужиочево питање.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Јасно, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега сада исказујете другачије.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нисам другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него прошли пут када сте рекли да је Александар Медић рекао заробљенику да ли си прцао, он је рекао нисам, а онда му је овај рекао и нећеш, значи тада прошли пут када сте то рекли шта је било?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Тада сам добио суво питање, буквално сам по сећању ишао, ја сам, у мом сећању ми је остало тако, е а шта се дешава да ли је на снимку тако, то је снимљено, можемо то решити без икаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Значи да решимо тачно шта је ко рекао у датом моменту, ја знам да се водило о прцању прича, то сам сигуран сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада кажете због тебе нисам.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Могуће да је то рекао, ја не спорим тај део што сам ја рекао, то је могуће да је човек рекао, али не могу да будем ја сигуран сто посто да је то човек рекао не би било фер са моје стране или са било чије и ваше стране и ви сте слушали и боље сте знали филм од мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја га знам овако али детаље, реч по реч ко ће се тога сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да Вам кажем Ви сте сведок и Ви сте дужни да кажете онако како се Ви сећате, ми ћемо утврдити, суд ће да утврди на крају како је.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па нисам ја ни рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ја закључујем сад из овог што Ви причате да сте се Ви тако сећали и тако испричали.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само Ви сад не знате сто посто да ли је то тако и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче јел имамо још неко питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да не бимо полемисали мислим то је јасна ствар.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја сам рекао господине да ја стојим иза оног што сам рекао, не побијам то уопште што сам рекао, јер ја сам то у моменту, кад ми је то постављено питање али по мени су требали мени пустити снимак да ме мало освеже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ћемо да освежимо само да тужилац пита шта још има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, имаћемо и ту прилику. Кажите ми сад кад сте Ви дошли на ту ливаду па кад су ова прва четворица стрељана, овај, јел су сад ти остали припадници «Шкорпиона» како су се понашали? Ви сте нешто прошли пут на претресу исто ја ћу Вас после подсетити односно навести шта пише, а да ли Ви сад можете да кажете јел било неког посебног распореда или не?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: По мени колико се ја сећам није било посебног, изгледали су мало, како сад кажем, коју реч да, неорганизирано у првом моменту је тако мени изгледало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево на том прошлом претресу на страни 56. пише да сте рекли да остали док двојица заробљених преносе жртве, преносе ове мртве, каже за ове остале припаднике «Шкорпиона» наводите «били су у потезу од тог дешавања до викендице значи распоредили се да не би дошло да ова двојица да би побегли» баш тако пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја нисам разумео питање, ја сам сасвим нешто контра, ево сад, разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нисам, нисам сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ово Вам цитирам шта сте онда рекли.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да ли се сећате тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате овога што сте рекли?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нисте ме разумели. Ја нисам вас разумео шта сте ви мене питали сад, нисам знао шта ме питате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, добро, Ви објасните.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Али могу објаснити, ја знам да су ова двојица кад су преношени, значи од викендице до те пољане, значи ту су сви били и чекали да они се пренесу, али у том потезу колико се ја сећам јесу стојали, нису стајали сад сви на једној групи и чекали да, да, не могу то да кажем кад није било тако, има на снимку тачно се види да стоје на сваких шта ја знам, не могу сад тачно да се сетим на којој раздаљини али су стојали на раздаљини један од другог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то било због тога такав распоред да не би дошло да ови побегну као што сте рекли прошли пут?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па постоји могућност да јесте због тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли бранилац има питање?

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Да се надовежем на тужиоца, на ово питање, да ли су заробљеници били у таквом стању да су могли да побегну? Нека опише у каквом су стању били заробљеници.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наравно.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да заробљеници нису имали шансе да побегну, они су били, колико сам ја приметио док нису дошли до нас, они су били претучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До којих нас док нису дошли?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па до «Шкорпиона».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Сад који су они пут прошли, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад су они дошли?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кад Ви не знате кад су дошли и одакле, а знате да су управо на том путу претучени.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па не, не разумем, па видео сам их, нисам ћорав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте кад су дошли ту у јединицу?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не, не, не, слушајте мене шта причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Кад сам дошао да их снимим ја сам видео како они изгледају, како изгледају људи, значи били су малтене уништени, вероватно нису пили воде ко зна, кад су јели ко зна, и видим да су били истучени. Не могу да кажем да нису били истучени кад јесу, то се може видети и по снимку, снимци, којој су ти људи фази били, да је њима све било равно што год да се дешава, што год да их питаш њима је све било равно, значи дај више завршите то и готово, такав сам ја имао утисак, а да ли су они могли побећи или нису то је сад врло дискутабилно да би двојица могли наспрам њих пет-шест колико их је било седам да побегну, мислим мало неизводљиво, бар по мени, моје виђење је тако.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Да би председници већа било до краја јасно да нам сведок каже то место где је извршено стрељање, где се то налазило у дубини територије њихове, да ли је било у близини Муслимани, да ли су ту били положаји «Шкорпиона», нека објасни где се то налазило, значи у случају кад би бежали где би бежали?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па у случају да су хтели бежати ја мислим да они нису имали где бежати, јер то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ви држали све?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па нису, мислим «Шкорпиони» су буквално држали један део Трескавице, а свуда је линија ишла комплетно сад ко је био, колико се ја сећам с десне стране су били «Семберци», а са леве стране наши су били не могу сад да се сетим, ја мислим да сам код њих и снимо, да су ми објашњавали Бјеласицу, ја мислим, не могу да се сетим, ја

мислим да је тако нешто било у питању, значи у принципу они нису имали где побећи и да су хтели и да су нама успели да побегну не би могли ја мислим, по мени не би могли побећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наишли би на српску војску.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Сведок је рекао да је називао Медића падавичар и као стално је падао, пошто је прошла председница већа је женско није служила у војсци, мислим да и ова председница већа није баш разумела шта то значи зашто је Аца стално падао, шта му је то значило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, да се није осећао добро, да није могао да ратује, јел то?

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Е не, е видите нисте схватили, зато да објасни шта то значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи падавичар?

АДВ. ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Кад иду на задатак зашто је стално падао, када је падао и зашто је падао?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па падао је зато што кад год који метак, не битно да ли је близу профијуко поред нас или је близу или далеко он пада увек, и зато сам га ја назвао био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ради заштите.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па јасно, бојао се, мислим јасно, чиста логика, да је, зато сам га звао, годину дана сам га зафркавао зато да је падавичар и тако је било остало и онда се био почео љутити и онда морао сам престати, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите браниоче.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Сад још нешто око, исто приметио сам да Вам и то могуће није јасно, технологија наређивања у војсци када командант наређује има групу која иде на извршење задатка, коме командант наређује? Значи имамо Боцу који шаље једну групу одређену на задатак, коме он у тој групи даје наређење, да ли свима или некоме?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па сад, пази то је, ја нисам увек присуствовао али сам неким, неким делом док сам ја био, кад сам ја био шеф, командир, моји, овај, потчињени нису знали шта ће да раде у току дана док ја не добијем задатак, значи од команданта, они нису имали шансе да знају шта ће да се ради, да ли ја кад изађем на терен да ли ћу ја њима рећи свима који је задатак у питању или нећу, јел ја сам имао такву врсту посла да некад нисам ни могао да свима кажем и није било добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи један, командир добије, а остали слушају командира?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Јасно, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: То значи да ако је Боца издао наређење Пери Петрашевићу постоји могућност да ови остали који су ишли нису знали где иду и шта треба да раде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је сведок то већ рекао и да га је неко питао.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Е ако је тако у реду је, ако смо то разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам ко је иначе у обезбеђењу био главни, ко је био командир тамо Момићу, Давидовићу, Петрашевићу и Александру Медићу.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био главни тако као што сте Ви били?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Медић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у том његовом обезбеђењу ко је био главни?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нисам Вас разумео, појасните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кад, обезбеђење јел имало неког ко је командир обезбеђења?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Био је Опачић Ђуро и био је Медић, јој како се зове Боцин брат, Драган, они су били командири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био Драган ту?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Драган био тад ту?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па овде кад су били ови заробљеници стрељани?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: На Трескавици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не, он није био на Трескавици, али је био Опачић Ђуро, он је био, а једну је водио Опачић Ђуро, а други део је водио колико се ја сећам, ја мислим да је Вук водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђења.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Сад сведок није разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђења. Ја Вас питам у командантовом обезбеђењу где су били Петрашевић, Давидовић, Момић, Медић Александар.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био главни?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Између њих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, између њих.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја се извињавам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То између њих само у том обезбеђењу.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Између њих колико ја знам није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било, добро. Изволите браниоче.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: На тај задатак код тог стрељања ко је ту био главни?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: По мени, ја нисам знао у првом моменту ко је био главни, али сам закључио на крају да је био Пера Петрашевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Добро и то смо рашчистили, е сад још једна ствар сведок је рекао да је први пут чуо да ће бити стрељање кад је сео у кабину камиона и онда му је рекао Медић Зекан, не знам како се, Бране.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да, Бранислав.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Од тада па до момента пуцања да ли је ико спомињао реч стрељање?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Колико ја.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Значи од тада па до момента док није опаљен први метак да ли је у том међувремену ико говорио да ће бити стрељање?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Колико се ја сећам ја нисам чуо, али сам директно питао Медић Бранислава шта се ово дешава и овај ми је тачно одговорио шта ће се десити, али му ја нисам веровао да ће се то десити, јер умео је мало да увеличава неке ствари, али у току свега, можемо погледати снимак, ја мислим по мом сећању да нико није споменуо стрељање, а зашто се то десило ја не знам, зашто нико није рекао е сад ћемо вас стрељати или, мислим да јесте пардон, извињавам се, ја мислим да је Пера Петрашевић рекао да ћемо убити двојицу како већ, тако нешто иде, не могу сад тачно да кажем али мислим да јесте рекао, да је био чучнуо поред њих и да је рекао као двојицу ћемо убити, четворицу ћемо пустити или обрнуто, не могу сад тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се чује то на снимку?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да се то чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иако он тако чучи па ту онако њима каже тихо?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нећу да гарантујем али ја мислим да би требало да се чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Добро, коме је он то рекао заробљеницима или је рекао?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Заробљеницима.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Значи није се обраћао «Шкорпионима»?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не, колико ја знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па неће убијати «Шкорпионе» неће своје убијати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Не, не, да ли је из тог, када је говорио то заробљеницима.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па разумео сам те он је, испала је као њима претња, плашење, шта како сад то да објасним, вероватно кад је с њима комуницирао нешто, нешто је и овај њему одговорио али ја не знам шта, заробљеник који је лежао доле, углавном је њему Пера рекао сад не могу тачно да кажем, нешто му је рекао двојицу, једног ћемо убити, пустићемо, не могу сад да се сетим тачно шта је у том делу било.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Тај део нисам хтео да питам али пошто се ја добро сећам тог снимка онда ћемо и то да рашчистимо, Пера Петрашевић је њих нешто тада испитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо да чујемо, да погледамо.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Добро, али тада се Пера Петрашевић њима обраћао, са њима је разговарао.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Јасно, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Толико.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: То сам и рекао.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Толико, на снимку ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да то је и рекао сведок. Хвала. Имали сте још нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па с обзиром на ове одговоре јел сте Ви били присутни у принципу чешће када Слободан Медић нешто издаје наређења свом обезбеђењу?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Кад сам ја био на функцији да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како је он њима издавао та наређења, да ли су они били увек присутни или само дође један или је било и овако и онако?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па не знам на који део мислите, јел кад смо били на терену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мисли на било који део.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Док смо били у Ђелетовцима тамо смо имали канцеларију где су водећи људи свако јутро као брифинг, значи седнемо сви, свако добије од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме, тужилац пита када је командант Слободан Медић своме обезбеђењу давао наредбе, да ли су ту били присутни сви и то Момић, Петрашевић, Давидовић, Александар Медић или само један од њих, да ли сада разумете?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Сад сам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде немојте да причате сад нешто.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Обезбеђење је мени широк појам значи комплетно обезбеђење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, само ови лично, телохранитељи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада смо рашчистили о коме причамо.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Телохранитељи, ја њих знам као телохранитеље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зваћемо их телохранитељи.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја то не знам, јел то је, пазите сад то је специфична ситуација јел они нису били никад у таквој ситуацији, они су били да њега заштите да не би неко га убио, јел они су зато служили, значи ако се неко, хоће да убије команданта, нападне команданта, они су служили да одбране команданта, а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису имали никакве задатке?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Како је он њима наређивао ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ал кад каже сад идемо тамо, ови са мном треба то и то да нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јел он каже једном или свој четворици, каже идемо тамо на састанак, на пут, да видимо линију?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па не знам ја то, док сам ја био шеф, док сам ја био командир ти телохранитеља није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, не знате. Да Вас друго још нешто питам, питао Вас је бранилац и у питању је назначио кад Вас је питао око тога где су били положаји ваши да ли би могли да побегну ови заробљеници па из тога произађе да они кад би бежали не би могли да побегну па онда значи да не постоји опасност, е сад ја Вас питам нешто друго, Ви знате где су заробљеници преузети, знате да су они, да се ради о људима из Сребренице која је доста далеко, да ли су они док се возе у том камиону и док ви њих држите тамо, да ли они уопште знају где су положаји српске војске, да ли они знају ако би пробали да беже да не би могли да побегну?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ја то не знам, ја мислим да они нису знали где су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви имате, имате једну интервенцију на ово.

АДВ. ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Да, на ово, ово је мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је.

АДВ. ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Овде се, је однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сложен.

АДВ. ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Је однос према «Шкорпионима», а не према Муслиманима, значи «Шкорпиони» су се налазили у дубини своје територије, ови немају куд да побегну, они су ти који требају да чувају стражу, шта Муслимани мисле то је њихов проблем, али сами «Шкорпиони» су знали да су у дубини своје територије, ту су положаји, нема разлога за стражу, нема шта да се чува стража, а Муслимани погледајте снимак видећете претучени, не могу да стоје на ногама, где да беже, једва су стајали на ногама тамо, а не да беже, мислим то је, то је сад мало понижавање жртава, погледајте ви мало у каквом су они стању, они не могу да мрдну тамо, они не знају ни где су, онај моли воде, онај бос, куд ће да беже, куд да беже, већ би побегли да су могли, тако да мислим да је ово некоретно питање од тужиоца у односу према самим жртвама, погледајте мало на снимку какви су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините ја морам да одговорим на ово, овај, није уопште некоректно, опште је познато да у многим ситуацијама у невероватним ситуацијама да се жртве које су у безизлазном положају покушавају бекство, према томе ради се о томе да ли неко може да покуша бекство и да ли ће неко то да спречи, без обзира да ли може не знам где да побегне, увек човек може да се сакрије у шуми и да не дође ни до линије без обзира што они «Шкорпиони» знају где су линије и тако даље, али онај ко

бежи он не зна и могао би да побегне, а сам је сведок рекао распоредили се на прошлом претресу, да ова двојица не би побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, значи то постоји као могућност, колика је то могућност то уопште није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Само моменат, нека се сведок онда изјасни да ли су се они стварно распоредили да ови не би побегли, да сад рашчистимо то одмах кад смо ту, нека кажу. Ово је закључак тужиоца, нека сведок каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сведок зна због чега су се они распоредили?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда смо сада чули тужиоца и браниоца да ли окривљени Александар Медић има питања, окривљени? Јел имате питање неко за сведока? Можете само да изађете на микрофон.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Добар дан већу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Добар дан свима, ја имам само да кажем у вези ово што је сведок говорио око команданта око тог његовог обезбеђивања зашто смо ми највише и служили можда то и није битно за ово веће али није било спомињано ни једном, сведок, од команданта отац је убио преко пута комшију и команданта је имао стално претње и бојазни да ће бити убијен од стране тог оца од тог покојног, ја не знам да ли је то битно и он се стално фокусирао где год је он да смо ми с њим да га штитимо од тог напада или од неког другог под тим, е крвна освета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да, да, добро.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Е баш то јел три куће од команданта је отац убио сина јединца од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, знамо то све.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: И онда се он стално бојао, ми смо га чак у собу у кућу, у собу га упратимо команданта и онда још је имао стражу испред куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од тог догађаја ви га чувате?

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да, од тог догађаја он се стриктно посветио и на линији и свуда јел није знао да ли су ови неког могли, та крвна освета, е то је око, мислим колико ја знам то се може и проверити Петрашевић да се позове, Петрашевић је био, овај, задужен као нама шеф, мени и Момићу и то око тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли Ви питање за овог сведока?

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате примедбе неке?

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па немам, мислим шта ја, највише бих волео да се погледа филм па да се он присети па ћемо овај видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо да погледамо. Хвала.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу сада вас да замолим ако немате више ништа да кажете да останете овде да погледамо филм, да видите јел то то што сте Ви

снимили и да евентуално нешто прокоментаришете или да Вам поставимо неко питање.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, седите ту негде, док се ми не договоримо хоћемо ли сада, ето ту негде можете, овај да ли хоћете да филм погледамо сада и то само овај део који је кључан да не гледамо целу касету или хоћете да направимо паузу? Тужилац, бранилац. Да погледамо филм. Да ли може режија да нам пусти касету која је већ у режији? Јел може и мени морате овде да интервенишу пошто ја немам уопште могућност да видим.

Режија хвала, могу да прекину.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка прегледа видео снимак који је сачињен.

Констатује се да је путем аудио визуелне технике у суду прегледан запис са ВХС касете и да је прегледавањем снимка присуствовао сведок Слободан Стојковић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведок Стојковић испита на околности онога што је видео приликом прегледавања ове касете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас Стојковићу да дођете овде. Јесте ли видели овај снимак.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то та касета коју сте ви снимили?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако директно на ову велику касету или на оне мале?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: На велику.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На велику?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се присетили свега?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па поприлично.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел оно ваш глас који каже «ајде Момићу ти прво да их питаш»?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Да кажу одакле су», и то?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ваш глас који каже «тако близу а тако далеко»?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Медић Бранислава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је Медић Бранислав каже?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно «цркла је батерија, па оно псовке, ајде Зекане»?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да, мој.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте све ви?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не, не, брзо сам одговорио. Поновите ми питање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем јел то ваш глас?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Које?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно «цркла је батерија, опет Медићу»?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел говорите то, јел се чујете ви?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да, ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко каже оно «Валтер брани Са...», па се онда не чује Сарајево?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Како се зове, Давидовић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта то значи? Ништа, добро. Јел се чује ту када каже и ко каже, јесте ли разазнали глас ко каже «ону двојицу ћемо»?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нисам у први мах нисам разазнао, углавном нешто је Аца рекао, нисам га сад тачно разазнао шта је рекао. Углавном Аца први говори «прцо», а каже, нешто је овај рекао, заробљеник је нешто рекао, не знам шта, нисам ни сад разазнао шта, углавном «ни ти ниси» тако је одговорио Аца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се чује то «ни ти ниси»?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: То мислим да се чује добро. То сам разазнао, али ово шта је Аца рекао, могу да претпоставим шта је можда рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, јел се чује то «једнога или двојицу ћемо убити»?
СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Четворицу ћемо оставити». Ко то каже?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Пера Петрашевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се то јасно чује, јесу ли то чули сви или само заробљеници?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па сад ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро, а колико је дошло ових са Вуков Александром, само двојица или само тај један за кога ви причате Ђоле Шиптар, или је дошло више?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја сам вам рекао двојица или тројица, а сад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел на снимку?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Сад сам ево гледао снимак и не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да разазнате ко је ту пошао са вама камионом а ко је дошао?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па и реко сам вам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли распознајете и колико има?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ови што су са Вуковим дошли ја њих не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али јел можете да разазнете колико их има, један, два, три, четири, пет?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Који су нови .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел можете да препознате на снимку Медић Александра?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И видели сте га?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се прате заробљеници од оне ливаде до викендице јесте ли видели на ком је месту?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: У почетку је био одостраг на другом, а онда је на, кад сам ја прешо на другу страну са леве стране први био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо да ли још ту нешто имамо да вас питамо, део по део. Питања, не. Изволите, заменик тужиоца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа, да настави да опише сад где се Медић налази за време ово, оно што је он сад видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да коментарише снимак?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо да пустимо да коментарише?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па могло би и тако, и да сад, да му кажемо да обрати пажњу колико њих долази с Вуковим, и кад се виде њихова лица, не мора да им зна име и презиме, али дал зна по надимку ко је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да нам каже ко је то. Добро, јел можете то да погледате поново?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Кажем, па шта ћу, морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да видимо чега се сећате. Да ли режија може да пусти снимак, па ћемо да погледамо, ја то немам уписано, значи, ајде да видимо да ли може режија, или да направимо паузу па да видимо како они то могу да све означе, да не бисмо губили време. Нека крену од почетка па рецимо после једно четири минута, ја мислим да тада долази, када долази Вуков, прво то. Јел тако, то је прво тужиоче, колико њих долази са Вуков Александром?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може режија да пусти и нама снимак на мониторима? Јел видите овде Медић Александра?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели Медић Александра овде? Не. Добро, ајде сад ћемо да видимо кад долази Вуков.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Е сад га видим скроз овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту стоји јел?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да зауставите, да вратите заправо мало. Е то је то. Кажите колико их долази са Вуков Александром извиђача?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Колико ја видим двојица и трећи иде још, и види се мало иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они остају ту све време? То ћемо да погледамо после.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: За двојицу сам сигуран, а сад за овог трећег не знам, али видећемо сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ово?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Мислим ја да ћемо, сад ћемо видети тачно колико је њих остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је овај што је стајао сад, јесте ли видели?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћете да видите поново. Ево то, јел то Момић?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Момић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите режија, зауставите, режија зауставите. Само кажите ко овде стоји?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ево овде стоји овако, са, одавде Аца први, па вамо стоји Момић, па Давидовић, сад има стоје ова двојица што су дошла са Вуковим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно је Бранислав Медић?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај сам што стоји то је Бранислав Медић, ко је то, сам што стоји?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Сам што је, овај на цести што стоји то је Аца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Аца?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: А вамо од Аце први је био Момић, па Давидовић, па онда ова двојица што су дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово ко је, јел он дошо са Вуковим?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Он је дошо са Вуковим, ја не знам ко је то, не знам му име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај што пуши, јел?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, ви кажите кад да зауставимо што сте хтели да питате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нека пусти поново овај кадар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад они долазе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вуковим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, и онај шта се види кад Пера Петрашевић прилази, по мени види се да још неко ту прилази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може режија поново да пусти онај део када долази Вуков. Зауставите сада. Сад скроз гласно морате да причате да би се то чуло. Сад зауставите ту, јел може режија сад да заустави.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је пришао?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ово је Аца, ја мислим да је Аца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А оно прво?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: А онај прво што је пришао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Пера Петрашевић. Ал оно може још пустит мало па да видим тачно да ли је Аца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде сад да пустимо још мало, наставак пуштамо, режија. Зауставите режија, режија, не чују од овог шума на касети, јел. Добро, кажите нам ко је ово што се види, овај овде сам што стоји на сред пута?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Сам што стоји то је Аца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Момић и Давидовић и сад да ли је вамо, мислим да стоје још она двојица што су дошли са Вуковим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али овај сам што стоји то је Александар Медих?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да нам објасни, ја колико видим овде двојица имају свега црвене капе?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи једно је Медих, а други је овај човек?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Давидовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Давидовић, и он је сед колико ја видим?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Види се бела коса?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ћелав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, сад њему се не види овде због капе, колико видим да је Медих вишљи, значи Медих је вишљи?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Мало, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И није сед, а овај је нижи и има белу косу Давидовић, јел тачно?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ајдемо режија даље.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То су ти извиђачи јел? А онај?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Исто, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи тројица?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И он је Ђоле Шиптар?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не знам који је, само знам да су једног од њих звали да је Ђоле. Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се то не чује што вас двојица причате, због овог шума, значи мора гласније мало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видео је да су тројица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то сам ја чула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зна по надимку да је један Ђоле Шиптар, али не зна који је од ове тројице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то ви?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад каже Пера Петрашевић, после тога?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нисам вас чуо извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад то Петрашевић каже, «двојицу ћемо убити а четворицу пустити»?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Пуно пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуно пре овога?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да, ја мислим тако да је, пре него што ће Вук доћи, ако сам ја добро запамтио, а мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, сад ћемо то још да видимо.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Кад је он био чучнуо поред њих, онда је то питање. На почетку да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има ту на снимку да неко пита ко је које годиште, и тако? Да се расправља ко је '79.годиште, јесам ли ја то погрешно нешто чула мало пре?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Не знам, мислите ово што је Пера питао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, не знам ко то пита, ја не познајем гласове, знате.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: А реците сад који део хоћете па ћу ја рећи који је глас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам вас, да ли неко пита ко је овде '79.годиште?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па јес неко питао, али не знам ко. Морао бих сад мало да чујем па да, то морам да чујем да вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то била деца тамо?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су деца била тамо, јако млади људи били тамо?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Мислите на заробљенике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па јесу била ја мислим дал двојица или тројица да су били млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видно млади?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Видно млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли режија може да врати пре него што долазе, значи онај део мало пре где смо враћали па још рецимо минут пре тога, два минута пре тога. Значи када излазе из камиона и легну доле, то је ту.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Још, још треба назад. Ево ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту, е зауставите. Ви нам причајте шта видите. Јел то то?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: То је то, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он устао кад то каже или чучи још увек?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он устао кад то каже или чучи још увек?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Устао је кад је то реко. Оно полу устајање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да видимо ко пита ово, ко је '79.годиште. Опет још пола минута вратите, 20 секунди, режија вратите једно пола минута. Е то, доста. Ко то каже?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: То «доле главу», Момић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже, «од вас ја нисам»?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Аца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули ово кад каже «од вас ја нисам» па се не чује цела реч до краја, па онда иде смех, па неко каже «ни ти ниси», ко се ту разазнаје?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се ту распознаје осим Аце, ево ја сам, Давидовић.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Давидовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давидовић?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко пита ово «шта ниси никад», то је Давидовић, јел тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко каже «ни ти ниси»?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Аца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да вратимо још једном, режија, молим вас само још ово. Значи овде, ту где је онај који чучи, па устаје. Е, то, мало превише су. Добро, хвала. Јел се онај који се види тамо, који се смеје, јел то Александар Медић?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужиоче да ли имате још нешто што би требало да питате сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Други део, кад су дошли на ливаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сад, само да видимо шта ћемо да пустимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад долазе тамо на ливаду, где ће бит стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш кад долазе?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да и надаље, да он гледа где се ту све Александар Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Налази Медић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо који је то део. Да ли режија може некако да пусти, ја не знам уопште који је то минут сад, тако да то премотамо и да нађемо тај минут одакле треба. Значи од овог дела који смо пуштали па овако мало брзо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад иду у колони кад се то заврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да нађемо то, не знам који је то минут тужиоче. Ајде да пустимо од овог дела који смо сад гледали па онда на оно брзо док не зауставимо. Јел чује режија, чује. Јел то, зауставите сада. Морамо да вратимо још мало напред, на пример један минут напред. Назад, да назад, на почетак ове колоне. Још мало, може, е добро је, ајдемо сад. Ко је овај последњи с црвеном капом?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да је то Давидовић, тресе али мислим да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте мислили тужиоче да питамо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још, још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још напред, јел?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нека иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само нека иде нормално касета.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да каже где год види Медић Александра?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Кога кад видим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад видите Медић Александра, њему судимо.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да. Нисам сигуран али мислим да је Давидовић ту сад био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Александар Медић?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: То је Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Александар Медић?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, јел то Медић?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он ту ради, стоји близу врата викендице, или шта је?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па ништа не ради, ту стоји, стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то близу врата?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па није баш, Давидовић је био близу врата. Давидовић је био до врата, пошто имају, слично су били обучени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко пуца ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ово?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Медић Бранислав, Зекан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то са овом пушком Медић Александар?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да, што је држи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На рамену?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то довољно тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија доста, хвала. Да ли тужилац има још нешто што би?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за овај снимак питао сведока. Одбрана.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Једно питање. Да ли је сведок чуо да је Александар Медић рекао то «и нећеш»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад пошто сте чули снимак?

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Када разговара са тим муслиманом што је лежао доле и кад пита «јеси ли прцао» и шта знам, то што је било, да ли је тад, да ли сте чули на снимку да је Александар Медић рекао «и нећеш»?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нисам чуо, нема га.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: И још једно питање. Ово Пера Петрашевић кад разговара са овим муслиманом, доле клечао је, онда је устао и колико ја видим на снимку он се окренуо према камери, Александар Медић је био на другом крају, коме се то Пера Петрашевић обраћао када је рекао «убићемо двојицу» шта је онда рекао?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Овом с ким је разговарао колико сам ја схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па први који је био и ским је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљенику?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Добро, само толико, ја бих, добро на крају, мислим да би требало још и Александра Медића, пошто је и он сад гледао ове снимке, мало око тога неке ствари сад упитати, па бих вам предложио кад завршимо са сведоком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да ли ви имате нешто. Да ли ви окривљени имате нешто што би сада питали овог сведока везано за снимак, само то, да бисмо могли да завршимо са сведоком?

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па ја желим да поновим, а уједно ће то бити и моје питање. Јасно, гласно. Ја сам, нисам питао да ли је, кад већ морам се изражават, заробљеник прцао, већ сам му рекао да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мислите о њему.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Заробљенику. Да нисам прцао због њега, а нисам га питао јел прцао. Онда сам рекао а ниси ни ти прцао, а оно што је сведок рекао и нећеш, то сто посто нисам рекао, а то се види и на филму. Једноставно вероватно му се наметнуло ја не знам, ево он нек се изјасни, ја нећу да сугеришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је већ одговорио на то питање вашег браниоца да се то не чује, а и ми нисмо чули.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па ја га питам сада, ако могу, ја не знам јел могу да му поставим питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите само поставите.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Јеси ли ти сигуран Слободане да сам ја реко и нећеш прцати. Ево сад кад си одлгедао снимак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је одговорио, то га је питао ваш бранилац.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Одговорио сам ја, реко сам.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Па добро, не знам.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Могу ја опет ако хоћеш.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Не знам, немам онда шта да питам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

ОПТ.АЛЕКСАНДАР МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко има нешто да пита?

АДВ.ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Мислим ово је веома битна ствар и ја не бих желео да се преко тога, после ћемо се ја и тужилац препирати. Нека одговори још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ајде нека пита још једном. Ево, изволите одговорите ви још једном, јесте ли ви чули да Медић Александар каже и нећеш?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још неко питање? Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Ако треба још да појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да појашњавате?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сем ако. Изволите молим вас Медићу седните. Да ли ви имате још нешто да додате? Још нешто да кажете, да ли још неко има да пита нешто овога сведока.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Нисам вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, да ли неко има још нешто да пита овога сведока. Тужилац, бранилац, окривљени, не. Да ли тражите трошкове за данашњи долазак?

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.500,00 динара од Шида до Београда и натраг.

Испитивање сведока довршено.

Сведок трошкове тражи.

Па му суд досуђује 1.500,00 динара на терет буџетских средстава суда, а на име превоза од Шида до Београда и натраг колико износи цена аутобуске карте.

Хвала вам, можете да идете.

СВЕДОК СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Угасите микрофон.

Суд одређује паузу у трајању од 15 минута, па доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се претрес ради паузе у трајању од 15 минута, наставиће се у 12.20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите.

Настављено у 12.30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће је у међувремену разматрало предлог одбране да се саслуша у доказном поступку Пера Петрашевић, чему се противио тужилац и одлучило да се на следећем претресу Пера Петрашевић саслуша у својству сведока.

Да ли има још неких предлога о којима би требало да одлучимо, обзиром да за данас мислим да смо исцрпели оно што имамо да радимо. Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, немате, окривљени, нема.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша у својству сведока Пера Петрашевић, за кога да се од Управе за извршење кривичних санкција прибави извештај где се налази на издржавању казне.

Ради саслушања сведока главни претрес ће се наставити:

-28. јануара 2009.године у 09.30 часова
у судници број 4, у згради овога суда.

Што је присутнима саопштено.

Тада се припремите и за завршне речи, обзиром да ћемо тада да прочитамо писмене доказе, зашта имамо сагласност колико се ја сећам и одбране и тужиоца.

28.јануара у 09.30 судница 4.

Довршено у 12.31.

Довиђења.

Записничар

Председник већа-судија